

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 18 januari 2023

Thema: De stilte

Voorganger: Jurgen van der Ent

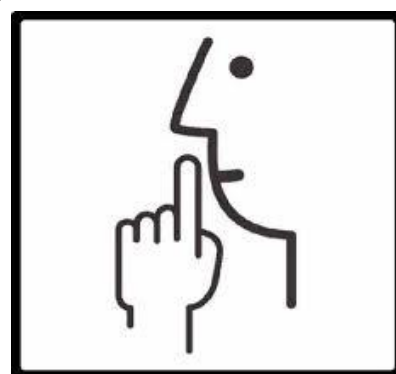
[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom en inleiding

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed in de traditie van Taizé. Met vandaag als thema: De Stilte.

Ssst.

Meer zou niet nodig zijn om dit thema aan te kaarten. Toch brengt de stilte enkele vragen met zich mee: Hoe stil is de stilte om ons heen? Hoe vind je de stilte? Hoe stil ben jij in de stilte? Hoe stil (of juist niet) is het in jouw hoofd?

Allemaal vragen rond de stilte die als een rode draad door dit avondgebed zijn heen gevlochten.

Maar laten we nu eerst de dagelijkse sores achter ons laten en met ons hele zijn op adem en tot rust komen.

[Lied nr. 143: Mijn ziel kom op adem](#)

Bijbeltekst uit 1 Koningen 19: 11-13a

Nadat Elia de valse profeten had gedood, vluchtte hij voor zijn leven en school in een grot op de berg Horeb.

De Heer zei: "Ga naar buiten en kom bij Mij op de berg staan." Vlak voordat de Heer voorbij zou gaan, begon het geweldig hard te stormen. De wind die voor de Heer uit ging, verscheurde bergen en brak rotsen stuk. Maar de Heer was niet in de storm. Na de wind kwam er een aardbeving.

Maar de Heer was niet in de aardbeving. Na de aardbeving kwam er een vuur. Maar de Heer was niet in het vuur. Na het vuur hoorde Elia het suizen van een zacht briesje. Zodra hij dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht en bleef in de ingang van de grot staan.

Lied nr. 145: Here visa mig vägen

STILTE!!

“STILTE!!” schreeuwde ik het vroeger een enkele keer uit als vmbo-3 weer eens niet wilde luisteren en er ook nog storm op komst was. Niet dat ik daarmee mijn doel bereikte, in tegendeel, maar het verlangen naar orde in chaos van geluiden (je moet weten dat ik muziekdocent was) werd in die gevallen vaak een groot verlangen.

Een verlangen dat ik nu ook nog steeds heb. Harde geluiden, druk gepraat om mij heen, muzak (je weet wel: totaal nutteloze inspiratieloze achtergrondmuziek), verkeersgeluiden, boom-boxen, de donder in onweer, dit alles geeft mij nog steeds een onbehaaglijk gevoel.

Mij maak je niet blij met een druk restaurant of café, een lawaaierige omgeving en je krijgt me zeker niet in een disco of muziekpodium. Geef mij maar de stilte. En vaak een rustig kabbelend klassieke muziek op de achtergrond bij het werk en op reis (schijnt dat je daar ook nog slimmer van wordt!). Ik ben banger voor de harde geluiden dan dat ik banger ben voor de stilte.

Toch zie ik veel mensen in onze wereld die niet tegen de stilte kunnen, er zelfs gek van worden. De verslaggever die zich in een gevangenis liet opsluiten en na een uur smeekte om eruit te mogen.

Waar zijn we dan zo angstig voor de stilte? Wat maakt ons bang om stil te zijn? Bang om helemaal alleen te zijn?

Maar daar geloof ik niet in. God, onze Heer is er altijd om over je te waken en je te leiden op de weg naar eeuwigheid. Laten we daarover zingen.

[Lied nr. 116: Seigneur, tu garde mon âme](#)

Stilte!?

Stilte. Geen (bij-)geluiden. Soms duurt het hier ook even voordat het echt stil wordt (en Annie haar neus heeft gepoetst 😊) en ik de zachte geluiden van buiten kan loslaten.

En dan, als ik de boodschappen en de to-do-lijstjes hebt geordend, dan kan ik pas echt stil zijn. En mij openstellen, de zender op ontvangst zetten, afwachten wat komen gaat. Adem in, adem uit. Adem diep in, adem langzaam uit. Heel soms voel ik contact alsof er een tweestemmig lied klinkt in de stilte, een verbinding. En dan komt er rust, grote rust over mij heen en krijg ik inzichten. Hier lukt mij dat vaak niet, ook van wege de taken die op mij rusten. En dat is een reden dat ik meestal op woensdag ook naar het middaggebed ga in Nieuw Sion.

De stilte confronteert mij met mijn acties en gedachten en laten het ware *zijn* van mijzelf naar bovenkomen. Misschien zijn mensen daar bang voor. De confrontatie met hun eigen ik. Bang om te zien dat ze niet goed doen, een schijn ophouden. Daar kunnen mensen erg bang en onzeker van worden.

Maar daar blijft het niet bij. Na die confrontatie komt de troost het inzicht. Kwestie van doorzetten in de stilte.

Ik wens iedereen een stilte ervaring zoals ik eerder aangaf. Laten we het volgende lied gebruiken om tot rust te komen en de Heilige Geest in ons te laten ademen.

Stilte.

Voorbeden, afgewisseld met acclamatie nr. 138 Gospodi Pomilui

- God van stilte, U komt niet in een storm, een aardbeving of in vuur, maar in de stilte van een licht briesje. Geef ons kracht de stilte te weerstaan en ons open te stellen voor U.

Laat ons zingend bidden...

- God van wijsheid, wees een hoeder voor ons en wijs ons op het pad dat we moeten gaan. Geef ons in de stilte van gebed inzicht in de stappen die we moeten nemen.

Laat ons zingend bidden...

- (ruimte voor eigen gebed)

Laat ons zingend bidden...

- Luisterende God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Laten voor al deze stille wensen nog één keer zingen...

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu, Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt

Amen

Lied nr. 137: Exaudi orationen meam

Slotgedachte: De Stilte, een tweestemmig lied met God

*Als ik maar één stem hoor,
zing ik veel te hard,
ben ik te veel met mijzelf bezig,
of wil alleen soleren en bereik ik niets.*

*Als de zang niet stemt,
ben ik ontstemt en zit mij iets goed dwars,
kan ik het juiste zendkanaal niet vinden,
ben ik niet in de stemming,
en zal de stilte een kakofonie van geluiden zijn.*

*Als het gezang vals klink,
ben ik niet oprecht,
probeer ik krampachtig dingen te verbergen,
en zal dat de stilte verscheuren.*

*Als ik de tweede stem hoor, kan deze
mij begeleiden,*

*mij vervoeren in nieuwe inzichten,
of mij leiden naar nieuwe toonsoorten*

*Als de muziek in harmonie is,
klinkt er dus een derde stem door,
een oerton uit het niets voortkomend,
kleuring van klank om mij heen,
een echo van mijn omgeving in de stilte*

*Soms duurt het een tijd voordat ik de andere stem hoor,
ben ik nog te vol in mijn hoofd met wat mij bezigt,
heb ik meer tijd tot inkeer nodig,
kan ik niet alles loslaten wat ik krampachtig vasthoud,*

*Soms wil ik niet in harmonie zijn en ben ik tegendraads.
Toch zal mijn contrasubject altijd weer in relatie zijn met de hoofdmelodie.*

*Soms kan ik geen woorden vinden en zing ik op klanken.
Mijn melodie heeft geen uitleg nodig, de boodschap komt altijd over.*

*Ik verlang naar de stilte, maar kan deze soms moeilijk vinden
Maar af en toe is de stilte, een tweestemmig lied met God*

[*Slotlied nr. 114: Iedere nacht verlang ik naar U*](#)

*Ik wens iedereen een mooi stiltemoment. Koestert de stilte!
Iedereen is van harte welkom bij de koffie, thee en ontmoeting!
En daarna is er weer zangrepetitie.*